

19.2.2014

MML 3685/00 00 00/2013

Maa- ja metsätalousministeriö
PL 30
00023 VALTIONEUVOSTO
kirjaamo@mmm.fi
eija.kirjavainen@mmm.fi

Maa- ja metsätalousministeriön lisätietopyyntö 13.2.2014 asiassa 158876 MMM022:00/2008

TARKENNUKSIA LAUSUNTOON 20.1.2014 MAA- JA METSÄTALOUSHALLITUKSEN LUONNOKSESTA HALLITUKSEN ESITYKSEKSI UUDEKSI KALASTUSLAINKSI

Maanmittauslaitoksen keskushallinto lähettää ohessa pyydyt lisätiedot luonnokseen hallituksen esitykseksi uudeksi kalastuslaiksi.

Pääjohtajan sijaisena
ylivohtaja

Risto Nuuros

Maanmittausneuvos

Markku Markkula

VS Määräalan
kauppa ja KVP.msg

KALASTUSLAKILUONNOKSEN TARKENNUKSIA/Maanmittauslaitos

Tässä uusi pykäläluonnos:

134 §

Aikaisemmin saatu kalastusoikeuden hyödyntämistä koskeva kulkuoikeus

Aikaisemman kalastuslain (503/1951) 19 §:n tai kumottavan lain 22 §:n nojalla saadut kulkuoikeudet jäävät edelleen voimaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen oikeuksien haltijoiden on haettava oikeuksien tallentamista kiinteistötietojärjestelmään omistamiensa kiinteistöjen hyväksi noudattaen mitä kiinteistömuodostamislain 156 §:n 4 momentissa säädetään kolmen vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta vireille tulevalla hakemuksella uhalla, että oikeus menetetään. Jos kulkuoikeuden olemassaolosta tai sijainnista ei ole epäselvyyttä, oikeus voidaan tallentaa edellä tarkoitettua hakemuksesta kiinteistötietojärjestelmään suoraan kiinteistörekisterin pitäjän päätöksellä, jolloin kuitenkin on ensin kuultava rasitetun maapohjan omistajaa. Kulkuoikeutta koskeva epäselvyys ratkaistaan yksityistielain (358/1962) mukaisessa yksityistietoimituksessa.

Perusteluihin mahdollisesti: Toukokuun 16 päivänä 1985 annetun kiinteistörekisterilain 1 §:n 2 momentin mukaan, sellaisena kuin se on lakimuutoksessa 454/2002, kiinteistörekisteriin merkittäväksi säädetty tieto katsotaan kiinteistörekisteriin merkityksi silloin, kun tieto on tallennettu kiinteistötietojärjestelmään. Toukokuun 31 päivänä 2002 kiinteistötietojärjestelmästä ja siitä tuotettavasta tietopalvelusta annetun lain 13 §:n nojalla merkinnät, joista ei nimenomaisesti säädetä kiinteistörekisterilaissa, on tehtävä kiinteistötietojärjestelmään. Edellä selostetun nojalla kalastuslaissa tulisi säätää kiinteistötietojärjestelmään tallentamisesta. Kiinteistörekisterin pitäjän päätöksistä ja kiinteistötoimituksista, joita tarkoitetaan 2 momentissa, määrättävästä kiinteistötoimitusmaksusta vastaa valtio. Jatkossa kiinteistötietojärjestelmään vietävät kulkuoikeudet olisivat vain kiinteistöjen välisiä. Kulkuoikeus on mahdollista perustaa tai vahvistaa myös polkuna, leveys esim. 1 - 2 metriä, tarpeettoman moottori-ajoneuvolla liikkumisen estämiseksi luonnossa.

Kalatalousaluetta koskeviin pykäliin, esim. 23 §:n 5 momentiksi voitaisiin säätää, että:

23 §

== =

Uusi 5 momentti:

Kalatalousalueen toiminnanjohtajalla on oikeus saada kiinteistötietojärjestelmästä ja siitä tuotettavasta tietopalvelusta annetun lain (453/2002) 7 §:n 3 momentin mukaisesti tietoja Maanmittauslaitokselta, jos näiden tietojen saaminen on tarpeen kalastuslain 24 §:n 8 kohdassa tarkoitettua tarkoitusta varten tai muuta tässä laissa säädettyä tarkoitusta varten.

93 §

Tietojärjestelmän rakenne ja sisältö

== =

Uusi 3 momentti:

Edellä 1 momentin 6 ja 8 kohdassa tarkoitettuihin rekistereihin tallennettavien sijaintitietojen kalatalousalueen alueellisesta ulottuvuudesta ja viranomaisen kalastuksen rajoituksen rajoitusalueesta tulee olla yhteensopivia kiinteistörekisterin sijaintitietojen kanssa.

Ehdotetun uuden kalastuslain 43 §:n muotoiluun koskien Inarijärven kalastusta Maanmittauslaitoksella ei ole lisättävää. Kommenttina voisi tuoda esille sen, että liekö talokohtaisia erityisiä etuuksia aikoinaan annettaessa tarkoitettu, että perustetut uudistalot (talot ovat yleensä 1800-luvulla perustettuja) saisivat kalastaa Inarijärvestä yleisellä vesialueella, kylä- ja talojaotuksen ulkopuolisella selkävesialueella. Erityiset etuudet on perustettu ajanjaksona, jolloin esim. kotitarvekalastajat eivät liikkuneet moottoriveneellä. Jos oletetaan, että uudistalot eivät saa kalastaa, oikeusperusteena erityisen kalastusetus, yleisellä vesialueella, niin se kaikkiaan on lisäperuste, että erityiset etuudet eivät oikeuttaisi taloja kuin 1/3 (1/2:n sijasta) kestävän kalastuksen enimmäismäärästä Inarijärvellä.

68 §

Kalaväylän rajojen selvittäminen

Vanhan jo kumotun kalastuslain (503/1951) 99 §:ssä säädettiin seuraavasta.

- Milloin tämän lain soveltamiseksi on tarpeen jollakin rannikko- tai saaristoalueella selvittää ulko- ja sisäsaariston välinen raja määrää maatalousministeriö toimituksen sitä varten suoritettavaksi.
- Sellaisen vesiesineen raja, josta säädetään 10—12 §:ssä, määrätään vedenomistajan tai kalastusoikeuden haltijan taikka maataloushallituksen hakemuksesta sitä varten pidettävässä toimituksessa.
- Kun 1 tai 2 momentissa mainittu toimitus on saanut lainvoiman, olkoon raja noudatettavana, kunnes se olosuhteiden muuttuessa on uudelleen käyty.
- Kalaväylän merkitsemisestä tarpeellisilta osin on voimassa, mitä 41 §:ssä on rauhoituspiiristä säädetty.

Eräiden lohi- ja siikapitoisten jokien suilla on maanmittaustoimituksessa määrätty raja, jonka sisäpuolella kalastus isorysällä, lohikatiskalla ym. on kielletty. Samantyyppisiä rajoituksia kalastaa mm. nuotala tai muulla liikkuvalla rihmapyydyksellä (lukuun ottamatta lippoamista, vrt. esim. Torniojoki) oli lohi- ja siikapitoisessa vesistössä (mm. joessa), jollaisen alueen raja myös on saatettu määrätä lainvoiman saaneessa toimituksessa.

Rauhoituspiirejä ei ole erotettu enää vuoden 1982 kalastuslain aikana (vaan varsinaisesti esim. vesialueen jaoissa 1920- ja 1930 -luvulla). Sisä- ja ulkosaariston välisiä kalastusoikeuden (tai yleiskalastusoikeuden) hyödyntämisen eroja ei ilmeisesti enää ole ollut nykyisen kalastuslain (286/1982) voimaan tuleminen jälkeen, jolloin rajankäyntejä sisä- ja ulkosaariston välisen rajan määräämiseksi ei enää ole tarpeen suorittaa.

Maanmittauslaitoksen kommentti koskien kalastuslain ehdotettua uutta 68 §:ää koski sitä, että onko tarpeen käytännössä määrätä maanmittaustoimituksella kalaväylän rajojen lisäksi myös muiden kalastusrajoitusalueiden rajoista, kuten esimerkiksi tehtiin kalastuslain (503/1951) 10 - 12 ja 99 §:n nojalla. Onko kalastuslakiehdotuksen 7 ja 63 §:n 2 momentissa säännelty riittävä menettely esim. koskialueen rajojen määräämiseksi? Tämä oli Maanmittauslaitokselta enemmän esitetty lainlaatijoille vain harkittavaksi kuin muutosesityksenä jo tehtyyn HE -luonnokseen.

Markku Markkula